

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

แบบสอบถาม

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นการหาข้อมูลเพื่อการวิจัยเรื่อง "ปัจจัยส่วนประสานทางการตลาดที่มีผลต่อการสั่งใช้ยาต้านโรคฉี่ฉี่ในผู้ป่วยโรคฉี่ฉี่ของแพทย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" สำหรับทำการค้นคว้าแบบอิสระของนักศึกษาปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามชุดนี้จะใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ดังนั้นจึงขอให้ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามความคิดเห็นและความรู้สึกที่เป็นความจริงมากที่สุดทุกข้อ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณแพทย์ทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ประเภทของสถานพยาบาลที่ท่านทำงานอยู่

1. () โรงพยาบาลรัฐบาล

2. () โรงพยาบาลเอกชน

2. จำนวนเตียง

1. () น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 เตียง

2. () 100-150 เตียง

3. () 151-300 เตียง

4. () 301-500 เตียง

5. () 501-1000 เตียง

3. ท่านตรวจรักษาผู้ป่วยทั่วไปประมาณสัปดาห์ละ

1. () น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 คน

2. () 21-50 คน

3. () 51-100 คน

4. () 101-200 คน

5. () มากกว่า 200 คน

4. จำนวนผู้ป่วยโรคฉี่ฉี่ที่ท่านจำเป็นต้องสั่งจ่ายยาต้านโรคฉี่ฉี่เพื่อการรักษาประมาณสัปดาห์ละ

1. () น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 คน

2. () 6-10 คน

3. () 11-20 คน

4. () 21-50 คน

5. () มากกว่า 50 คน

5. ท่านมีคลินิกส่วนตัวหรืองานนอกเวลา ที่ท่านมีโอกาสต้องจ่ายยาต้านโรคฉี่ฉี่ให้ผู้ป่วยหรือไม่

1. () มี

2. () ไม่มี

ตอนที่ 2 : ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการสั่งจ่ายยาต้านโรคฉนวนของแพทย์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่แสดงระดับความสำคัญตามที่ท่านเห็นว่ามีผลต่อการสั่งจ่ายยาต้านโรคฉนวนให้แก่ผู้ป่วย

ปัจจัย	ระดับความสำคัญที่มีผลต่อการสั่งยา					สำหรับผู้ วิจัย
	5	4	3	2	1	
ด้านผลิตภัณฑ์ (Product)	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1.ตัวยามีประสิทธิภาพในการรักษา						
2.ตัวยามีความปลอดภัยสูง						
3.ความสะดวกในการรับประทาน						
4.สามารถคงผลการรักษาที่ดีในระยะยาว						
5.มี drug interaction ต่ำ						
6.ข้อห้ามใช้ (Contraindication) มีน้อย						
7.ไม่ทำให้เกิดการเสพติด						
8. มีผลข้างเคียงและอาการไม่พึงประสงค์น้อย						
9.เป็นยา Original จากบริษัทต่างประเทศ						
10. มีขนาดยาให้เลือกใช้หลายขนาด (Dosage)						
11. มีบรรจุภัณฑ์ที่ดีเหมาะสมกับราคา						
12. ยามีอายุการเก็บรักษาได้นาน						

ข้อเสนอแนะ

.....

ด้านราคา (Price)	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
13.ราคาถูก ประหยัดค่าใช้จ่ายคนใช้						
14.การให้เครดิตที่นาน						
15.การให้ส่วนลดเมื่อชำระเงินสด						

ข้อเสนอแนะ.....

ด้านการจัดจำหน่าย (Place)	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
16.บริษัทผู้จัดจำหน่ายเป็นที่เชื่อถือของลูกค้า						
17.มีเบอร์โทรฟรีในการสั่งซื้อยา						
18.บริการจัดส่งที่รวดเร็วตรงเวลา						
19.การรักษาคุณภาพสินค้าระหว่างจัดส่ง						
20. มีสาขาหรือโกดังในจังหวัดเชียงใหม่						

ข้อเสนอแนะ.....

ปัจจัย	ระดับความสำคัญที่มีผลต่อการสั่งยา					สำหรับ ผู้วิจัย
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด	
ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion)						
21.โฆษณาในวารสารทางการแพทย์						
22.การจัดประชุมวิชาการเพื่อนำเสนอความรู้เกี่ยวกับยาของบริษัทโดยการเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาบรรยาย						
23. การสนับสนุนแพทย์เพื่อเข้าร่วมประชุมวิชาการทั้งในและต่างประเทศ						
24.การร่วมออกร้าน (Booth)และจัดกิจกรรมในงานประชุมวิชาการต่าง ๆ						
25.การสนับสนุนกิจกรรมต่างๆที่จัดโดยแพทย์ที่ดูแลรักษาผู้ป่วยโรคอ้วน						
26.บทความหรือรายงานการให้ยาที่ดีที่สุดพิมพ์ในวารสารการแพทย์ในประเทศที่เชื่อถือได้						
27.บทความหรือรายงานการให้ยาที่ดีที่สุดพิมพ์ในวารสารการแพทย์ในต่างประเทศที่เชื่อถือได้						
28.เอกสารแนะนำยาที่แจกโดยบริษัท						
29.การให้ส่วนแถม (Sales Bonus)						
30.การแจกตัวอย่างเพื่อให้ผู้ป่วยทดลองใช้						
31.การแจกของขวัญเช่น ปากกา						
32.การจัดรายการลดราคาช่วงแนะนำ						

ข้อเสนอแนะ.....

4.พนักงานขาย	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
33.บุคลิกลักษณะและกิริยามารยาท						
34.ความรู้ในผลิตภัณฑ์ที่ขาย						
35.ความถี่ในการเยี่ยมลูกค้า						
36.ความสะดวกในการติดต่อกับพนักงานขาย						
37.ความสนิทสนมคุ้นเคย						
38.การบริการและแก้ไขปัญหาให้ลูกค้า						

ข้อเสนอแนะ.....

ปัจจัยอื่น ๆ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
39.ความสามารถในการจ่ายค่ายาของผู้ป่วย						
40.ความต้องการของผู้ป่วยเอง เช่นระบุชื่อยา						

ข้อเสนอแนะ.....

ตอนที่ 3 : ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการส่งจ่ายยาต้านโรคอ้วนให้แก่ผู้ป่วยของแพทย์
 คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่แสดงระดับความสำคัญตามที่ท่านเห็นว่าเป็น
 ปัญหาต่อการส่งจ่ายยาต้านโรคอ้วน

ปัญหา	ระดับความสำคัญของปัญหาที่มีผลต่อการส่งจ่ายยา					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1.ยาไม่มีประสิทธิภาพในการรักษาที่ดีพอ						
2.ขาดเอกสารอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ						
3.ความไม่สะดวกในการรับประทานยาของคนไข้						
4.ยามีราคาสูง						
5.ความไม่สะดวกในการติดต่อกับบริษัท						
6.ไม่มียาอยู่ในบัญชีของโรงพยาบาล						
7.บริษัทจัดส่งยาล่าช้ากว่ากำหนด						
8.ขาดข้อมูลข่าวสารเรื่องยาจากบริษัทผู้จำหน่าย						
9.ขาดการสนับสนุนในการประชุมวิชาการต่าง ๆ						
10.ความไม่สม่ำเสมอของพนักงานขาย						
11.พนักงานขายมุ่งให้ข้อมูลเพื่อยายเท่านั้น						
12.พนักงานขายไม่สามารถตอบข้อซักถามได้						
13.ผู้ป่วยไม่สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้						

ข้อเสนอแนะ.....

“อ้วน ... ไม่อ้วน อ้วน ... ไม่อ้วน”

บทกวีอีกบทที่กล่าวถึงวิธีการลดความอ้วน โดยการใช้อยาลดความอ้วน จากฉบับที่แล้ว ที่ผู้เขียนได้เสนอรายละเอียด เกี่ยวกับวิธีการลดความอ้วนโดยวิธีอื่นไปแล้ว ซึ่งผู้ที่เป็นแฟนประจำคอสมีย์ ก็คงจะได้ทราบ และคงปฏิบัติกันบ้างแล้ว อย่างไรก็ตาม บางท่านที่ประสบปัญหาโรคอ้วน เนื่องจากการรับประทานอาหารมากเกินไป อาจมีความจำเป็นต้องใช้วิธีการใช้อยาลดความอ้วน เช่น ใช้อยาลดความอ้วน กลุ่มที่ทำให้ไม่ย่อยอาหาร ทำให้รับประทานอาหารได้น้อยลง น้ำหนักตัวจึงลดลงอย่างรวดเร็ว จึงเป็นวิธีที่ได้รับความนิยม เพราะสามารถช่วยลดน้ำหนักได้จริง แต่ทำให้เกิดปัญหาต่อร่างกายได้ ในลักษณะการเกิดอาการข้างเคียง ซึ่งก็จะแตกต่างกันไป ตามประเภทของยาลดความอ้วน ที่นำมาใช้ สำหรับผู้เขียน ได้มีโอกาสอ่านเอกสารเรื่อง “ประสบการณ์รันทดหัวใจ เกี่ยวกับสถานการณ์ลดความอ้วน ในประเทศไทย” ของเภสัชกรวิโรจน์ สุ่มใหญ่ ผู้อำนวยการควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้เสนอข้อมูล เกี่ยวกับสถานการณ์ การใช้ยาลดความอ้วนของแพทย์ ในประเทศไทย พบว่ามีการนำยาหลายชนิดมาใช้ร่วมกัน เพื่อลดความอ้วน ให้กับผู้ที่เข้าไปขอรับบริการ โดยสามารถแบ่งยาลดความอ้วนที่แพทย์ใช้ ได้ดังนี้

1. ยาที่ทำให้ไม่ย่อยอาหาร

ยาในกลุ่มนี้ ได้แก่ อนุพันธ์ของแอมเฟตามีน หรือที่รู้จักกันโดยทั่วไป ก็คือ กลุ่มของยาบ้า นั่นเอง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาอนุญาตให้นำเข้ายาที่ช่วยลดความอ้วน 4 ชนิด คือ Diethylpropion, D-norpseudoephedrine, Phenylpropanolamine และ Phentermine การใช้ยาเหล่านี้ จะออกฤทธิ์ที่สมอง ส่วนใหญ่ไปทำลายสารสื่อประสาทที่เป็นศูนย์ควบคุมการกินอาหาร ทำให้รู้สึกเบื่ออาหาร และรับประทานอาหารได้น้อยลง การที่ร่างกายได้รับอาหารน้อยลง หรือได้รับพลังงาน น้อยกว่าพลังงานที่ร่างกายต้องการใช้ ร่างกายก็จะไปดึงเอาพลังงาน ที่สะสมอยู่ในรูปของไขมันตามส่วนต่างๆ ของร่างกายออกมาใช้ ส่งผลให้น้ำหนักของร่างกายลดลง หรือหมองลงได้ ยากลุ่มนี้จัดเป็น วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ประเภทที่ 2 ซึ่งห้ามจำหน่าย ในร้านขายยา และสถานที่ทั่วไป และจะใช้ยากลุ่มนี้มีข้อเสีย คือ ทำให้เกิดอาการข้างเคียงต่อผู้ใช้ได้ เช่น มีอาการนอนไม่หลับ มีคลื่นไส้ กระสับกระส่าย หงุดหงิด ปวดศีรษะ มึนงง ปากแห้ง หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง เป็นต้น นอกจากนี้ มีข้อจำกัดสำหรับผู้ใช้บางราย ที่มีการใช้ยารักษาโรคประจำตัวร่วม เช่น โรคหัวใจ โรคไต หรือผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดโรคหัวใจ รวมทั้งผู้ที่มีการตั้งครรภ์ และผู้ที่มีการเลี้ยงดูทารกในครรภ์อยู่ด้วย

สิ่งที่ต้องคำนึงถึง ในการใช้ยากลุ่มนี้ คือ ผลข้างเคียงของยา อาจจะทำให้เกิดกับผู้ใช้ มากหรือน้อย โดยไม่สามารถระบุได้ชัดเจน อีกทั้งพบว่า ผู้ที่ใช้ยากลุ่มนี้ได้ผล สามารถใช้ยากลุ่มนี้ได้ประมาณ 12 สัปดาห์ และหากไม่จำเป็น แพทย์จะให้ลดปริมาณยาลง จนกระทั่งเลิกใช้ เพราะการใช้ยา เป็นระยะเวลาสั้นๆ อาจไม่ได้ผลในการลดน้ำหนักลงอีก แต่จะเกิดการติดยาแทนได้ และที่สำคัญ การใช้จะต้องอยู่ภายใต้คำสั่งแพทย์เท่านั้น

ผู้เขียนเคยมีประสบการณ์ เกี่ยวกับอาการข้างเคียง จากการใช้ยาลดความอ้วน คือ ได้พบเห็นลักษณะอาการข้างเคียง ที่เกิดขึ้นกับผู้ที่ใช้ยาลดความอ้วนกลุ่มนี้ โดยจะมีลักษณะมีคลื่นไส้ หงุดหงิด อยู่ๆไม่ได้ ต้องเดินไปเดินมาตลอดเวลา และมีอาการ เหมือนจะเป็นลมหน้ามืด และขับออกกับผู้เขียนว่า “มันเหมือนว่าหัวใจเต้นแรง และเร็วมาก จนจะหลุดออกมาให้ได้” เห็นแล้วน่ากลัวจริงๆ ค่ะ

2. ยาขับน้ำ หรือยาขับปัสสาวะ

ยาในกลุ่มนี้ จะออกฤทธิ์ขับน้ำออกจากร่างกาย ทำให้ปัสสาวะบ่อย และปริมาณมากขึ้น จึงทำให้น้ำหนักลดลงอย่างรวดเร็ว นิยมใช้ในหมู่นักมวย ที่ต้องการลดน้ำหนัก ให้เท่าที่คิดในระยะเวลาสั้นๆ โดยปกติแล้วแพทย์จะใช้ยา นี้ ในการรักษาผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง หรือภาวะที่ร่างกายขมขื่น เนื่องจากไม่สามารถรับประทานปัสสาวะออกเองได้ตามปกติ ผู้ที่ใช้ยานี้เป็นระยะเวลานาน จะสูญเสียเกลือแร่และน้ำ ออกไปทางปัสสาวะมาก อาจทำให้เกิดอาการอ่อนเพลียไม่มีเรี่ยวแรง กระหายน้ำ คอแห้ง ปากแห้ง เป็นต้น

สิ่งที่ควรคำนึงถึงอีกประการหนึ่ง นอกเหนือจากอาการข้างเคียงของยากลุ่มนี้ คือ ยากลุ่มนี้ได้มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ของปริมาณไขมัน ในเนื้อเยื่อของร่างกาย แต่อย่างใด จึงไม่สามารถใช้ เพื่อลดน้ำหนักในระยะยาวได้ เพราะหากผู้ใช้น้ำหนักเข้าไป น้ำหนักที่ลดลงไป ก็จะกลับมาเหมือนเดิม จึงถือว่ายากลุ่มนี้ไม่ควรใช้ในการลดความอ้วน

3. ยาฮอริโมน

ยากลุ่มนี้คือ ฮอร์โมนคอร์ติซอล ซึ่งแม้ว่าจะมีผลให้ผู้เกิดอาการเบื่ออาหาร แต่จะทำให้การหลั่งของฮอร์โมนคอร์ติซอล ตามธรรมชาติผิดปกติ และมีผลกระทบต่อหัวใจ คับ ทำให้อายุขัยสั้นลง

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญยิ่งก็คือ การใช้ยากลุ่มนี้ในปริมาณมาก จะทำให้เกิดอาการข้างเคียง คือ ใจสั่น เหนื่อยอ่อนมาก รวมทั้งอาจมีอาการ คล้ายกับคนที่ เป็นโรค ฮอร์โมนคอร์ติซอล

4. ยาระบายหรือยาถ่าย

ยากลุ่มนี้มีหลายชนิด ทั้งที่อยู่ในรูปของยาเม็ดและยาน้ำ บางชนิดจะออกฤทธิ์กระตุ้นลำไส้ให้เป็นตัว บางชนิดจะทำให้อุจจาระอ่อนตัว หรือเพิ่มปริมาณอุจจาระทำให้ถ่ายมากหรือน้อยขึ้น โดยหลังจากรับประทานยาแล้ว รู้สึกอยากถ่าย และอุจจาระค่อนข้างเหลว ซึ่งจะเหมาะกับ ผู้ที่มีอาการท้องผูก ถ่ายยาก

สิ่งที่ควรคำนึงในการใช้ยากลุ่มนี้ คือ ไม่ควรใช้บ่อยๆ หรือใช้เป็นระยะเวลานาน เพราะจะมีผลทำให้ร่างกายเสียน้ำ และเกลือแร่อย่างมาก จึงการสูญเสียและเกลือแร่ของร่างกาย จะทำให้เกิดผลเสียต่อร่างกายอย่างมาก นอกจากนี้ อาจเกิดอาการข้างเคียงของยาในกลุ่มนี้ ซึ่งจะแตกต่างกัน ตามแต่ละชนิดยาในภายหลังได้ รวมทั้งอาจทำให้ระบบขับถ่าย ในร่างกายเสียสมดุล และเกิดความผิดปกติได้

5. ยาลดกรด

ยาลดกรดที่นิยมใช้ทั่วไปจะประกอบด้วยเกลืออะลูมิเนียม ซึ่งมีฤทธิ์เป็นด่าง โดยจะออกฤทธิ์เร็ว เป็นระยะเวลาสั้น ไม่ทำลายการทำงานของน้ำย่อย ที่เป็นกรดในกระเพาะอาหาร และทำให้กระเพาะอาหารบีบตัวน้อยลง จึงไม่รู้สึกหิว ยาในกลุ่มนี้ แพทย์ใช้เพื่อรักษาผู้ป่วย ที่เป็นโรคกระเพาะอาหาร และลดอาการปวดท้อง ที่เกิดจากน้ำย่อยในกระเพาะ

อาหาร

สิ่งที่ควรรู้ถึง สำหรับยาในกลุ่มนี้ คือ การที่ยามีฤทธิ์ทำลายการทำงานของน้ำย่อยอาหาร และดูดซึมเข้าสู่ร่างกายน้อยลง ซึ่งอาจส่งผลให้ร่างกายขาดสารอาหารที่จำเป็นได้ นอกจากนี้ยังอาจเกิดอาการข้างเคียงอื่น จากการใช้ยาในกลุ่มนี้เป็นประจำ เช่น ท้องผูก ท้องเดิน และอาการอื่นๆ ตามแต่ชนิดของยา

6. ยาหรือสารเคมีที่ผลิตจากใยพืช

ยาหรือผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้ มักจะอยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เช่น อาหารสำเร็จรูปที่ปรุงแต่ง ให้มีพลังงานต่ำ ผลิตภัณฑ์กลุ่มนี้ มักจะผลิตมาจากพืชที่มีเส้นใยอาหารมาก เช่น หัวบุก ทำให้เป็นแบบสำเร็จรูป สามารถรับประทานได้อย่างสะดวก บางชนิดเมื่อกินเข้าไปแล้ว จะพองตัวในกระเพาะอาหารทำให้รู้สึกอิ่ม ไม่หิวแต่ไม่ให้คุณค่าสารอาหารที่เราต้องการอย่างเพียงพอ ดังนั้น เราจึงไม่ควรกินผลิตภัณฑ์ประเภทนี้แทนอาหารมื้อหลัก แต่สามารถใช้ ในกรณีที่ผู้ที่มีนิสัยการกินอาหารปริมาณมากๆ ในแต่ละมื้อการกินผลิตภัณฑ์นี้ ก่อนกินอาหาร 7 - 1 ชั่วโมง จะทำให้กินอาหารได้น้อยลงและอิ่มเร็วขึ้น

7. สารสกัดจากส้มแขก

สารสกัดจากผลส้มแขกนี้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ให้ขึ้นทะเบียนใน ลักษณะของผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร จึงไม่สามารถรับรองผล ในด้านลดความอ้วนได้เลย โดยสารสกัดจากผลส้มแขก ที่สำคัญในการนำมาลดน้ำหนัก คือ สารไฮดรอกซีซิตรีคแอซิด (Hydroxycitric Acid) เรียกย่อๆ ว่า HCA ซึ่งมาจากสารคันคว่า พบว่า สาร HCA นี้สามารถยับยั้ง การทำงานของเอนไซม์ ที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์กรดไขมัน และโคเลสเตอรอลได้ และยังมีความปลอดภัย ช่วยยับยั้งไม่ให้ร่างกายของคน เปลี่ยนสารอาหารจำพวกแป้งไปเป็นไขมัน

สิ่งที่ควรรู้ถึงคือ การใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าว เพื่อลดน้ำหนักนั้น จะต้องเข้าใจให้ถูกต้องว่า สาร HCA มีผลต่อสารอาหารประเภทแป้งเท่านั้น ไม่ใช่กับอาหารทุกชนิดที่เรากินเข้าไป ซึ่งมีทั้งสารอาหาร ประเภทไขมันและโปรตีน ซึ่งก็สามารถเก็บสะสมในร่างกายได้เช่นกัน จึงควรพิจารณาประเภทอาหาร ที่เป็นสาเหตุที่แท้จริงความอ้วนประกอบด้วย

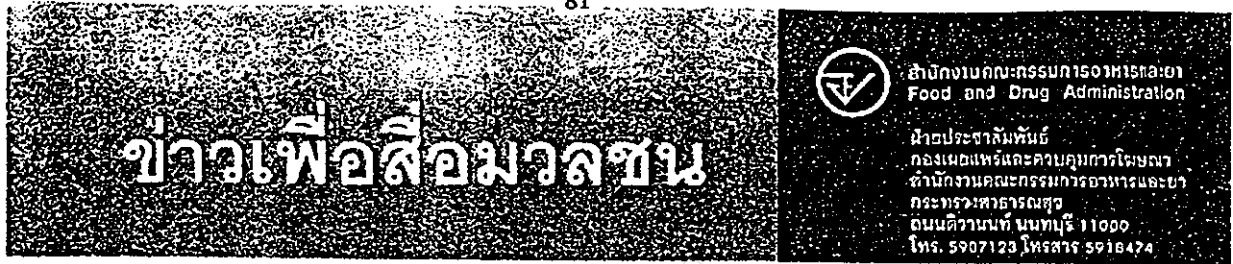
8. แอบซอร์บิทัล (Absorbital)

ผลิตภัณฑ์นี้ มีลักษณะเป็นเส้นใยอาหารชนิดหนึ่ง ที่เรียกว่า ไคโตซาน (Chitosan) ที่ผลิตจากส่วนนอก หรือเปลือกของสัตว์ เช่น เปลือกกุ้ง เปลือกปู เป็นต้น โดยเมื่อนำมาย่อยสลายแล้ว จะได้สารไคโตซาน ที่มีคุณสมบัติในการจับไขมันได้ดี สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ให้ขึ้นทะเบียนเป็นผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร จึงไม่สามารถรับรองผล ในการลดความอ้วนได้เช่นกัน ปัจจุบันมีการใช้แอบซอร์บิทัล ในการควบคุมน้ำหนักลดระดับไตรกลีเซอไรด์ และโคเลสเตอรอลในเลือด ซึ่งการใช้แอบซอร์บิทัล จะต้องระมัดระวัง ในเรื่องของ การขาดสารอาหารจำพวกวิตามิน ที่ละลายในไขมัน เช่น วิตามินเอ ดี อี และเค

สิ่งที่ควรรู้ถึงคือ การใช้แอบซอร์บิทัล จะมีผลในด้านลดการดูดซึมไขมันจากอาหาร ที่เรากินเท่านั้น ไม่สามารถเข้าไปดึงไขมัน ที่ร่างกายสะสมอยู่ในรูปของ เนื้อเยื่อไขมันตามส่วนต่างๆ ของร่างกายได้ รวมถึงไม่สามารถลดการสะสมของสารอาหารอื่นเช่นกัน

ตามที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนใคร่ขอสรุปว่า การลดความอ้วน ด้วยวิธีการใช้ยา มีทั้งที่ก่อให้เกิดอันตรายกับร่างกายมาก ก่อให้เกิดอันตรายน้อย และที่ไม่สามารถใช้ลดความอ้วน ได้อย่างถาวร นอกจากนี้ต้องเข้าใจให้ถูกต้องว่า ยาลดความอ้วน ไม่สามารถปรับเปลี่ยนนิสัยการกินอาหารของใครได้ คนที่อ้วนเพราะกินอาหารมาก จึงอ้วนได้ก็เมื่อเลิกใช้ยา ดังนั้น คุณผู้อ่านควรพิจารณาให้เห็นถึงผลเสีย ของการใช้ยาลดความอ้วนประเภทอื่นๆ และไม่ควรรื้อยาลดความอ้วนมากเกินโดยเด็ดขาด

เรื่อง "อ้วน ไม่อ้วน อ้วน ไม่อ้วน" นี้ ได้นำเสนอเนื้อหา ตั้งแต่การพิจารณาว่า ร่างกายเราอยู่ในที่ใดที่เรียกว่าอ้วนหรือไม่ สาเหตุของความอ้วนของแต่ละบุคคล วิธีการที่ใช้ลดความอ้วน และหากพิจารณาพบเห็น ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน บางท่านอาจได้เคยสัมผัส กับการลดความอ้วนมาบ้างแล้ว ซึ่งก็คงจะมีทั้งที่ประสบความสำเร็จ และไม่สำเร็จ ทั้งนี้ผู้เขียนเห็นว่า ในเรื่องของการลดความอ้วนนี้ หนทางที่สามารถช่วยให้ท่านที่อ้วน และอยากลดความอ้วนได้ คือ เริ่มจากต้องมีความตั้งใจจริงว่า "จะลดความอ้วนให้ได้" และมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติให้สม่ำเสมอทุกวัน เช่น การออกกำลังกาย ซึ่งต้องใช้ความอดทน เพื่อเอาชนะใจตนเอง นอกจากนี้ควรเลือกกินอาหารตามหลัก "โภชนบัญญัติ ๑ ประการ" ที่เป็นแนวปฏิบัติในการกินอาหาร สำหรับคนไทยในปัจจุบัน ซึ่งจะนำไปสู่การป้องกัน ไม่ให้เกิดภาวะขาดสารอาหาร และภาวะโภชนาการเกิน ตลอดจนพิษภัยจากอาหาร ซึ่งจะช่วยให้กินได้อย่างเหมาะสมตลอดไป เพื่อนำพาไปสู่ความสำเร็จ ในการลดความอ้วนได้ในที่สุด ผู้เขียนขอเป็นกำลังใจ ให้กับคุณผู้อ่านทุกท่านตลอดไปค่ะ

อย.ร้องขอแพทย์ให้เข้มงวดในการจ่ายยาลดความอ้วน

อย.เตือนแพทย์จับใหม่และที่เกษียณแล้ว คำนี้ถึงจรรยาบรรณวิชาชีพในการรักษาและจ่ายยาให้แก่ผู้ที่ต้องการลดความอ้วน ซึ่งถือเป็นวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ประเภท 2 ที่มีอันตราย หากใช้พร่ำเพรื่อโดยไม่จำเป็น ที่ผ่านมามีคลินิกกระทำผิด กฎหมายหลายประการ เฉพาะปี 44 ดำเนินคดีกับคลินิกรวม 13 แห่ง ผู้ทำผิดมีทั้งแพทย์จับใหม่และที่เกษียณแล้วซึ่งถูกว่าจ้าง ให้ดำเนินการสถานพยาบาล และผู้ทำงานในคลินิก

น.พ.ศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เปิดเผยว่า ปัจจุบันการลดความอ้วนกำลังเป็นที่นิยมใน หมู่วัยรุ่น แม้รูปร่างจะไม่อ้วนก็ตาม แต่อาจเป็นเพราะกระแสและค่านิยมที่ต้องการมีรูปร่างผอมเปรียวเป็นที่ยอมรับในสังคม ทำให้ตลาดของวิธีการลดความอ้วนเติบโตอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นสถานเสริมสวย คลินิกลดความอ้วน การใช้ยาและผลิตภัณฑ์ลดความอ้วน และมีแนวโน้มว่าคลินิกลดความอ้วนจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา ซึ่งขณะนี้ก็มีคลินิกหรือสถานพยาบาลที่มา ขอรับใบอนุญาตครอบครองวัตถุออกฤทธิ์จากกองควบคุมวัตถุเสพติด อย. เพื่อต้องการใช้ยาลดความอ้วนในกลุ่มวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 2 เช่น เฟนเตอมีน (Phentermine) , ไดเอทิลโพรพิออน (Diethylpropion) , มาซินดอล (Mazindol) ยาเหล่านี้จึงขายดีมาก ทำให้นายทุนทั้งที่เป็นแพทย์และมีใช่แพทย์ต้องการเปิดคลินิกหลายแห่ง หรือต้องการขยายสาขาทั้งในกรุงเทพฯและต่างจังหวัด แม้จะมีข้อจำกัดตาม พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2541 กำหนดให้การประกอบกิจการสถานพยาบาลต้องมีแพทย์เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลด้วย โดยแพทย์ 1 คน สามารถเป็นผู้รับอนุญาตการสถานพยาบาลได้ไม่เกิน 2 แห่ง ก็ตาม แต่นายทุนก็ใช้วิธีจ้างแพทย์ที่จับใหม่และแพทย์ที่เกษียณ อายุแล้วมาเป็นผู้รับอนุญาตดำเนินการสถานพยาบาล ทั้งนี้ จากการที่ อย. เผื่อระวังการใช้ยาลดความอ้วนที่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 2 พบปัญหาการกระทำผิดของคลินิกหลายประการ เช่น แพทย์ผู้ทำการรักษาจ่ายยาลดความอ้วนโดยไม่ได้ตรวจร่างกายคนไข้ , แพทย์ไม่อยู่ ทำการรักษาในขณะที่คลินิกเปิด แต่ให้พนักงานหรือผู้ช่วยขายยาลดความอ้วนที่จัดเป็นชุดไว้แล้วให้แก่คนไข้ , มีสถานพยาบาลบางแห่งขายยาลดความอ้วนทางไปรษณีย์ , มีการนำยาลดความอ้วนไปขายให้แก่สถานเสริมความงามที่ไม่ได้รับอนุญาตให้จำหน่ายยาลดความอ้วน , มีการทำบัญชีรายการการรับ-จ่ายวัตถุออกฤทธิ์ประเภท 2 เป็นเท็จ , มีการแบ่งบรรจุซึ่งถือว่าเป็นการผลิตวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 2 โดย ไม่ได้รับอนุญาต , มีวัตถุออกฤทธิ์ที่ลักลอบนำเข้า โดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งในปี พ.ศ.2544 ถึงปัจจุบัน ทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ดำเนินคดีกับคลินิกที่กระทำผิดรวมทั้งสิ้น 13 แห่ง ผู้ที่ถูกจับดำเนินคดีมีทั้งที่เป็นแพทย์จับใหม่และแพทย์ที่เกษียณแล้วซึ่ง ถูกว่าจ้างให้มาเป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายซึ่งมีใช่เจ้าของกิจการ

และผู้เกี่ยวข้องดำเนินการตรวจสอบและกวดขันในเรื่องนี้อย่างเข้มงวด ซึ่งถือเป็นการดำเนินการส่วนหนึ่ง
ตามนโยบายรัฐบาลที่ได้ประกาศสงครามกับยาเสพติดและจะจัดให้หมดสิ้นไปจากประเทศไทย

กองเผยแพร่และควบคุมการโฆษณา เดือนพฤศจิกายน ข่าวแจก 13 / ปีงบประมาณ 2545

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

อย.เตือนลูกจ้างคลินิกอย่าขาย / จ่ายยาลดความอ้วนเอง

อย.เผยพฤติกรรมสุดแฉ่ของคลินิกลดความอ้วนบางแห่ง ให้ลูกจ้างจ่ายยาลดความอ้วนแทนแพทย์ ซึ่งนอกจากผู้ป่วย จะไม่ได้รับการตรวจรักษาที่ถูกต้องจนอาจเป็นอันตรายแล้ว ลูกจ้างก็จะมีคามผิดตามกฎหมายมีโทษทั้งจำและปรับ อย่างหนัก เตือนบรรดาลูกจ้าง อย่าหลงทำงานกับคลินิกที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

น.พ.วิชัย โชควิวัฒน์ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เปิดเผยว่า ปัจจุบันค่านิยมในเรื่องการลดความอ้วน กำลังได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะกับกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งยาลดความอ้วนหรือยาลดความอยากอาหารที่มัก นิยมใช้ ได้แก่ ยาเฟนเตอมีน (Phenetermine) ซึ่งจัดเป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทประเภท 2 ซึ่งไม่อนุญาตให้ ผู้อื่นที่ไม่ใช่แพทย์เป็นคนจ่ายยา ทั้งนี้ จากการ ตรวจคลินิกหลายแห่ง พบว่า บางคลินิกมีการจัดสถานที่ จัดให้มี เครื่องมือเครื่องใช้ครบถ้วน มีการขอใบอนุญาตดำเนินการสถานพยาบาล ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ในทางปฏิบัติ ไม่ มีแพทย์อยู่ประจำ มีการมอบให้ผู้ที่ทำงานในคลินิกซึ่งมีประสบการณ์เคยช่วยแพทย์มาทำหน้าที่แทนแพทย์ในการ ตรวจรักษาโรคหรือจ่ายยาลดความอ้วน พฤติกรรมเช่นนี้ นอกจากเป็นการเอาเปรียบและไม่คุ้มครองผู้บริโภคแล้ว ยัง ทำให้ลูกจ้างซึ่งทำตามคำสั่งนายจ้างต้องกระทำผิดกฎหมายและต้องถูกดำเนินคดีอีกด้วย ในข้อหาขายวัตถุออก ฤทธิ์ประเภท 2 ให้กับบุคคลทั่วไป มีความผิดมาตรา 13 ทวิ และมีบทลงโทษตามมาตรา 89 ของพระราชบัญญัติวัตถุ ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 ซึ่งต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่ แสนบาท และที่สำคัญอย่างยิ่งคือโทษจำคุก ขั้นต่ำ 5 ปีนี้ ศาลจะรอลงอาญาไม่ได้ จะต้องพิพากษาให้จำคุกจริงเท่า นั้น จึงขอเตือนบรรดาลูกจ้างในคลินิก ที่เข้าข่ายกรณีดังกล่าว ควรพิจารณางานที่ทำเสียใหม่ เพื่อจะได้ไม่ต้องเสียใจ กับความผิดที่กระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

เลขาธิการฯ กล่าวต่อไปว่า นอกจากมักจะพบความผิดในคลินิกลดความอ้วนแล้ว อย.ยังพบว่ามีการขายยาลดความ อ้วนที่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทประเภท 2 ในร้านขายยา ซึ่งกฎหมายไม่อนุญาตให้ร้านขายยามีไว้ใน ครอบครองเพื่อขายโดยเด็ดขาด มิฉะนั้นจะมีความผิดต้องโทษเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ยาดังกล่าวจะมีฤทธิ์กระตุ้นระบบ ประสาทส่วนกลาง ลดความอยากอาหาร ทำให้เกิดอาการไม่พึงประสงค์ที่เป็นอันตราย คือ นอนไม่หลับ ไม่อยู่นิ่ง ปวดศีรษะ มึนงง หงุดหงิด หรือหากใช้ระยะยาว จะทำให้เกิดการติดยาและเกิดพิษเรื้อรัง บุคลิกภาพแปรปรวน ความคิดอ่านสับสน เห็นภาพหลอน อาการรุนแรงที่สุดคือเป็นโรคจิต ดังนั้น การจ่ายหรือขายยาลดความอ้วนอย่าง ผิดกฎหมาย จึงถือเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคอย่างยิ่ง ซึ่งทาง อย.จะร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติด

และผู้ทำงานในคลินิก แต่อย่างไรก็ตามแพทย์ผู้รับ อนุญาตดำเนินการจะต้องรับผิดชอบกับสิ่งที่เกิดขึ้นในคลินิก ด้วย ซึ่งมีโทษทั้งจำคุกและโทษปรับอย่างหนัก

รองเลขาธิการฯ กล่าวในตอนท้ายว่า ขอให้แพทย์ที่รับจ้างเป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาล ควรใช้วิจารณญาณ ไตร่ตรองให้ รอบคอบว่าสมควรหรือไม่ที่จะไปรับจ้างเป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาล หากไม่สามารถดูแลการดำเนิน กิจการเองทั้งหมดให้ถูกต้องตาม กฎหมายอย่างใกล้ชิด เพราะนอกจากจะต้องถูกดำเนินคดีเมื่อทำผิดแล้วยังต้องถูก แพทย์สภาพิจารณาจริยธรรมการประกอบวิชาชีพ เวชกรรมอีกด้วย

กองเผยแพร่และควบคุมการโฆษณา เดือนสิงหาคม ข่าวแจก 92 /ปีงบประมาณ 2544

1.ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ยาอันตราย

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ยาอันตราย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 76 (3) แห่งพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2510 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการยา ประกาศระบุยาแผนปัจจุบัน ดังต่อไปนี้เป็นยาอันตราย

ข้อ 1 ในประกาศนี้

“ยา” หมายความว่า ค่ายา ยาปรุงสำเร็จ หรือยาบรรจุเสร็จที่มีตัวยาเหล่านั้น

“ยาสำหรับใช้เฉพาะที่” หมายความว่า ยาที่มีความมุ่งหมายสำหรับใช้เฉพาะที่กับ

ผิวหนัง หู ตา จมูก คอ หรือปาก

ข้อ 2 ให้ยกเลิก

(1) ประกาศกระทรวงสาธารณสุขระบุยาอันตรายตามในพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 ลงวันที่ 8 มกราคม 2511

(3) ประกาศกระทรวงสาธารณสุขระบุยาอันตรายตามความในพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2517

(4) ประกาศกระทรวงสาธารณสุขระบุยาอันตรายตามความในพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2519

ข้อ 3 ยาดังต่อไปนี้เป็นยาอันตราย

(1) ยาจำพวกลดความดันเลือด (Hypotensive drugs)

(2) ยาจำพวกหลอดเลือดส่วนขอบ (Peripheral vasodilators) ยกเว้น

ก. ไนอาซิน (Niacin) ไม่เกิน 20 มิลลิกรัมต่อขนาดรับประทาน หนึ่งมื้อ

ข. ยาจำพวกขยายหลอดเลือดที่ใช้เฉพาะกับผิวหนัง

(3) ยาจำพวกขยายหลอดเลือดโคโรนารี (Coronary vasodilators) ยกเว้นที่ใช้สำหรับ

ข้อ 4 ยาจำพวกดิจิตาลอยด์ (Digitaloid drugs) ยกเว้นสควิลล์ (Squill) ที่ใช้สำหรับ

ข้อ 5 ยาจำพวกรักษาอาการภาวะหัวใจเสี้ยงหวะ (Antiarrhythmic drugs)

(6) ยาจำพวกที่มีผลต่อไขมันในเลือด (Drugs affecting blood lipids) ยกเว้นไนอาซิน (Niacin) ที่มีปริมาณไม่เกิน 20 มิลลิกรัมต่อขนาดรับประทาน หนึ่งมื้อ

- (7) ยาจำพวกแสดงฤทธิ์ต่อหัวใจหรือหลอดเลือด (Cardiovascular drugs)
- (8) ยาจำพวกแก้ไอ (Antitussive drugs) ยกเว้นที่ใช้สำหรับขับเสมหะ (Expectorants)
- (9) ยาจำพวกแอดรีเนอร์จิก (Adrenergic drugs) ยกเว้นที่ใช้สำหรับหอบคดงูกตาม

ตำรายาที่รัฐมนตรีประกาศ

- (10) ยาจำพวกโคลิเนอร์จิก (Cholinergic drugs)
- (11) ยาจำพวกสกัดกั้นแอดรีเนอร์จิก (Adrenergic Blocking drugs)
- (12) ยาจำพวกสกัดกั้นโคลิเนอร์จิก (Cholinergic blocking drugs) ทั้งที่ได้จากพฤกษชาติและที่ได้จากการสังเคราะห์รวมทั้งแอลคาลอยด์และเกลือของแอลคาลอยด์ที่ได้จากพฤกษชาติเหล่านั้น ยกเว้น

ก. ยาสกัดเบลลาดอนนา (Belladonna Extract) ทิงเจอร์เบลลาดอนนา (Belladonna Tincture) ยาสกัดไฮออสไซยามัส (Hyoscyamus Extract) ทิงเจอร์ไฮออสไซยามัส (Hyoscyamus Tincture) หรือทิงเจอร์สตราโมนีเนียม (Stramonium Tincture) ที่มีขนาดรับประทานในมือหนึ่งไม่เกินขนาดรับประทานอย่างต่ำสุดของยาเหล่านั้นที่กำหนดไว้ในตำรายาที่รัฐมนตรีประกาศ

ข. ไฮออสไซยามีนซัลเฟต (Hyoscyamine Sulphate) ที่มีขนาดรับประทานในมือหนึ่งไม่เกิน 125 ไมโครกรัม

ค. อะโทรปีนซัลเฟต (Atropine Sulphate) ที่มีขนาดรับประทานในมือหนึ่งไม่เกิน 250 ไมโครกรัม

- (13) ยาจำพวกสกัดกั้นประสาทกล้ามเนื้อ (Neuromuscular blocking drugs)
- (14) ยาจำพวกผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ซึ่งออกฤทธิ์ที่ประสาทส่วนกลาง (Centrally acting muscle relaxants) รวมทั้งยารักษาอาการโรคปาร์กินสัน (Antiparkinson drugs)
- (15) ยาจำพวกขับปัสสาวะ (Diuretic drugs) ยกเว้น

ก. ยาขับปัสสาวะจำพวกออสโมติก (Osmotic diuretic drugs)

ข. อุวาเวอริซี (Uva Ursi)

ค. บูชู (Buchu)

- (16) ยาจำพวกกระตุ้นกล้ามเนื้อเรียบของมดลูก (Oxytocic drugs)
- (17) ยาจำพวกฮอร์โมนของต่อมพิทูอิทารี (Pituitary hormones)
- (18) ยาจำพวกคอร์ติโคสเตอรอยด์ (Corticosteroids) ที่ได้จากรธรรมชาติ หรือที่ได้จากการสังเคราะห์สำหรับใช้เฉพาะที่

(19) ยาจำพวกฮอร์โมนของตับอ่อน (Pancreatic hormones) รวมทั้งจำพวกที่ใช้รับประทานเพื่อให้น้ำตาลในเลือดลดลง (Oral hypoglycemic drugs)

(20) ยาจำพวกฮอร์โมนของต่อมพาราไธรอยด์ (Parathyroid hormones) ที่ได้จากรวมชาติ หรือที่ได้จากการสังเคราะห์

(21) ยาจำพวกฮอร์โมนของต่อมไธรอยด์ (Thyroid hormones) ที่ได้จากรวมชาติ หรือที่ได้จากการสังเคราะห์

(22) ยาจำพวกแอนติไธรอยด์ (Antithyroid drugs)

(23) ยาจำพวกฮอร์โมนของรังไข่ (Ovarian hormones) ที่ได้จากรวมชาติหรือที่ได้จากการสังเคราะห์

(24) ยาจำพวกฮอร์โมนของอัณฑะ (Testicular hormones) ที่ได้จากรวมชาติหรือที่ได้จากการสังเคราะห์ รวมทั้งยาจำพวกอนาบอลิก (Anabolic drugs)

(25) ยาจำพวกทำให้ชาเฉพาะที่ (Local anesthetics) ยกเว้น

ก. น้ำมันกานพลู (Clove oil) ที่ใช้สำหรับใส่ฟันเพื่อแก้ปวด

ข. ยูจีนอล (Eugenol) ที่ใช้สำหรับใส่ฟันเพื่อแก้ปวด

(26) ยาจำพวกระงับประสาทและทำให้อ่อนหลับ (Sedatives and hypnotics) นอกจากที่ประกาศเป็นยาควบคุมพิเศษ หรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(27) ยาจำพวกรักษาลมบ้าหมู (Antiepileptics) หรือยารักษาอาการชัก (Anticonvulsants) นอกจากที่ประกาศเป็นยาควบคุมพิเศษ หรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(28) ยาจำพวกสงบประสาท (Tranquilizing drugs) นอกจากที่ประกาศเป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(29) ยาจำพวกกระตุ้นประสาทไซโคมอเตอร์ (Psychomotor stimulants) นอกจากที่ประกาศเป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(30) ยาจำพวกบรรเทาอาการปวดหรือลดไข้ (Analgesics or antipyretics) ยกเว้น

ก. แอสไพริน (Aspirin) หรือเกลือของแอสไพริน (Salts of Aspirin)

ข. ฟีนาคีติน (Phenacetin)

ค. โซเดียมซาลิไซเลต (Sodium Salicylate)

ง. ซาลิซิลไมด์ (Salicylamide)

จ. อะเซตามิโนเฟน หรือพาราเซตามอล (Acetaminophen or Paracetamol)

(31) ยาจำพวกลดอาการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (Non-steroids anti-inflammatory drugs) ยาจำพวกลดกรดยูริก (Uricosuric drugs)

ยาจำพวกลดกรดยูริก (Uricosuric drugs)

ยาจำพวกรักษาโรคข้ออักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (Non-steroids anti-arthritis drugs)

ยกรเว้น

- ก. ที่ประกาศเป็นยาควบคุมพิเศษ
- ข. ที่ใช้เฉพาะกับผิวหนัง
- ค. แอสไพริน (Aspirin) หรือเกลือของแอสไพริน
- ง. โซเดียมซาลิไซเลท (Sodium Salicylate)

(32) ยาจำพวกฮิสตามีน และแอนติฮิสตามีน (Histamine and antihistamine drngs) ยกรเว้นที่ใช้เฉพาะกับผิวหนัง

(33) ยาจำพวกแซนทีน (Xanthines) ยกรเว้นแคฟเฟอีน (Caffeine) ไม่เกิน 100 มิลลิกรัม ต่อขนาดรับประทานหนึ่งมือ

(34) ยาจำพวกกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง (Central nervous system stimulants, รวมทั้งยาทำให้เบื่ออาหาร (Anorexigenics) นอกจากที่ประกาศเป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาจำพวกอะนาเล็ปติก (Analeptics)

นิกซ์วอมิกา (Nux Vomica) และแอลคาลอยด์ของนิกซ์วอมิกา (Nux Vomica alkaloids) ยกรเว้นยารรรจุเสร็จที่มีนิกซ์วอมิกา (Nux Vomica preparations) เทียบเท่ากับสตรีกนิน ในขนาดรับประทานไม่เกินมือละ 1.2 มิลลิกรัม

(35) ยาจำพวกฆ่าเชื้อโรคเฉพาะที่ (Local anti-infective agents, antiseptics disinfectants or germicides) ยกรเว้น

- ก. เฟนิลซาลิไซเลท (Phenyl salicylate)
- ข. สำหรับใช้เฉพาะที่

(36) เฮกซะโคลโรเฟน (Hexachlorophene) ที่เกินร้อยละ 0.75
 น้ำยาซาโปเนตเค็กริวโซล (Saponated cresol solution)
 น้ำยาฟอร์แมลดีไฮด์ (Formaldehyde Solution)
 เมอคิวรีไบคลอไรด์ (Mercury Bichloride)

(37) ยาจำพวกซัลโฟนาไมด์ (Sulfonamides) ยกรเว้น

- ก. ที่ประกาศเป็นยาควบคุมพิเศษ
- ข. ที่ผลิตขึ้นเป็นยารรรจุเสร็จตามประกาศยาสามัญประจำบ้าน
- ค. สำหรับใช้เฉพาะที่

(38) ยาจำพวกปฏิชีวนะ (Antibiotics) ยกรเว้นสำหรับใช้เฉพาะที่ทั้งนี้ไม่รวมถึงยาจำพวกเพนิซิลลิน

(39) ยาจำพวกรักษาโรคเรื้อน (Antileprotic drugs)

- (40) ยาฆ่าเชื้อโรคทางเดินปัสสาวะ (Urinary antiseptics) ยกเว้นเฮกซามีน (Hexamine) และเกลือของเฮกซามีน (Salts of Hexamine)
- (41) ยาจำพวกรักษาวัณโรค (Antituberculous drugs)
- (42) ยาจำพวกป้องกันและรักษามาลาเรีย (Antimalarial drugs) ยกเว้นที่ผลิตขึ้นเป็นยาบรรจุเสร็จตามประกาศระบุนยาสามัญประจำบ้าน
- (43) ยาจำพวกรักษาโรคมีดชนิดอะมีบิก (Amoebiacides)
- (44) ยาจำพวกฆ่าเชื้อโปรโตซัว (Antiprotozoal drugs)
- (45) ยาจำพวกฆ่าเชื้อรา (Antifungal drugs) ยกเว้นสำหรับใช้เฉพาะที่
- (46) ยาจำพวกฆ่าเชื้อไวรัส (Antiviral drugs)
- (47) ยาจำพวกรักษาโรคหนอนพยาธิ (Anthelmintic drugs) ยกเว้น ยาจำพวกปิเปอราซีน (Piperazine)
- (48) ยาจำพวกฆ่าเหา (Pediculicides) และฆ่าเชื้อหิด (Scabicides) ยกเว้นยาที่ผลิตขึ้นเป็นยาบรรจุเสร็จตามตำรายาที่รัฐมนตรีประกาศ
- (49) ยาจำพวกแก้อาการคลื่นเหียนอาเจียน (Antinauseants, antiemotics and motion sickness control drugs)
- (50) ยาจำพวกกันเลือดแข็ง (Anticoagulants)
- (51) ยาจำพวกห้ามเลือด (Hemostyptics) ยกเว้นสำหรับใช้เฉพาะที่
- (52) ยาจำพวกสร้างภูมิคุ้มกันให้ร่างกาย (Immunizing agents)
- (53) ยาจำพวกที่ใช้ในการวินิจฉัยโรค (Diagnostic Agents) ที่ใช้โดยตรงต่อร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์
- (54) ยาจำพวกสกัดทดสอบภูมิแพ้ (Allergenic Extracts)
- (55) กรดกลacialอะซิติก (Glacial acetic acid) กรดอะซิติก (Acetic acid) ยกเว้นยาปรุงสำเร็จที่มียาเหล่านี้
- (56) กรดแร่ต่าง ๆ (Mineral acids) ยกเว้นกรดแร่อย่างเจือจางที่ขึ้นยาปรุงสำเร็จตามตำรายาที่รัฐมนตรีประกาศ
- (57) กรดไตรคลอโรอะซิติก (Trichloroacetic acid)
- (58) กรดโครมิก (Chromic acid) โครเมียมไตรออกไซด์ (Chromium trioxide)
- (59) กรดซาลิซิลิก (Salicylic acid) ยกเว้นยาที่ผลิตขึ้นเป็นยาบรรจุเสร็จที่ใช้เฉพาะกับผิวหนัง
- (60) เกลืออนินทรีย์ของเงิน (Inorganic salts of Silver) ยกเว้นที่ผลิตขึ้นเป็นยาบรรจุ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายเลิศศักดิ์ คูยั้งรัตน์
วันเดือนปีเกิด	25 มกราคม 2509
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เมื่อปี พ.ศ. 2527 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เมื่อปี พ.ศ. 2531
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ. 2531 – 2535 ผู้แทนฝ่ายขาย บริษัทเวลดัมประเทศไทย จำกัด พ.ศ. 2535 – 2540 ผู้แทนฝ่ายขาย บริษัทแอ็บบอตลาบอเรตอรีส จำกัด พ.ศ. 2540 – ปัจจุบัน หัวหน้าทีมขายต่างจังหวัด บริษัท แอ็บบอตลาบอเรตอรีส จำกัด